

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ „ΤΣΕΚΑΣ” ΚΑΙ ΤΗΣ „ΓΚΕΠΕΟΥ”

‘Η αναρχία στη Ρωσία τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917.— Ἡ συμμορίες τῶν λωποδουτῶν.— Πῶς ἱδρύσθη τὴν «Τσέκα» ὁ περιφημὸς Ντζερζίνσκι.— Ἡ θανατικὴ ἀποφασὴ τοῦ Ἐκτάκτου τοῦ αἵματος.— Ἡ θανατικὴ ἀποφασὴ τοῦ Ἐκτάκτου τῶν ἀποκαλύψει ἐνὸς δημίου τῆς «Τσέκας».— Πῶς ἡ «Τσέκα» ἔγινε «Γκεπεῦ»

Ἰ εἶνε ἡ «Γκεπεῦ», ἡ σημερινὴ «Μυστικὴ Ἀσφάλεια» τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ; Ἀπλούστατα, ἡ παλαιὰ ὀργανωσις τῆς τρομερῆς «Τσέκας», ἡ ὁποία μίαν ἡμέραν πυρροποιήθηκε μὲ ἄλλο ὄνομα, «Γκεπεῦ», εἶνε τ’ ἀρχικὰ τοῦ «Υπηρεσία Κρατικῆς Ἀστυνομίας» καὶ «Τσέκα», τ’ ἀρχικὰ πάλι τοῦ «Ἐκτακτοῦ Παρρωσικῆ Ἐπιτροπῆ γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς κατασκοπείας καὶ τοῦ ἐγκλημάτος».

Ὅταν λοιπὸν, ἐδῶ καὶ δεκαοκτώ χρονία, ὁ περιφημὸς Ντζερζίνσκι ἱδρύσθη τὴν «Τσέκα», δὲν εἶχε στὴν διάθεσιν του παρὰ μονάχα δύο ὑπαλλήλους κ’ ἕνα παλιὸ αὐτοκίνητον. Ἐκεῖν τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου 1917, μίαν ἀφάνταστον ἀναρχίαν βασιλεύει ἐν τῇ Ρωσίᾳ, γιὰτὶ ἡ κυβερνήσις τῶν Σοβιέτ δὲν εἶχε κατορθώσῃ ἀκόμη νὰ ἐπιβληθῇ. Κι’ ἔτσι, μέσα σ’ αὐτὸν τὸν ζοφερὸν κικεῶνα, ἀναριθμητὰς ληστοσυμμορίες λεηλοτούσαν τὰς τράπεζας, τὰ μαγαζιά καὶ τὰ σπίατα καὶ διέπρατταν χωρὶς διαταγὰς τὰ πιδ φρικώδη ἐγκλήματα.

Ἡ ἐπανάστασις, μπροστά σ’ αὐτὴν τὴν ἀπίστευτὴν τρομοκρατίαν, θέλησεν νὰ δώσῃ ἕνα τέλος εἰς ὑποτιτῆς ἐπιχειρήσεις τῶν κακοποιῶν καὶ τότε ἀκριβῶς ἐδημοσίευσεν τὸ διάταγμα τῆς ἱδρύσεως τῆς «Τσέκας», τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς διορίσθη ὁ ἀκούρατος καὶ δαυμιόνος Ντζερζίνσκι.

Στὴν ἀρχὴν, ὅπως εἴπαμε, τρεῖς μόνον ἄνθρωποι ἀποτελοῦσαν τὴν «Τσέκα», μὰ αὐτοὶ οἱ τρεῖς μπόρεσαν μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες νὰ πετάξουν ἀπὸ τὴν ἀποθάβρῃ μέσα στὰ μαῦρα νερά τοῦ Νέβα, περισσότερους ἀπὸ 1200 λωποδύτες, διαρρήκτες καὶ δολοφόνους. Κάθε κακοποιὸς ποῦ τὸν ἔπιαναν ἐπ’ αὐτοφῶρῳ, τὸν ἐκτελοῦσαν ἐπὶ τόπου.

Ἐπειτα, ὁ Ντζερζίνσκι ἀφῆκε στὴν Πετρούπολιν τὸν συνεργάτη του Οὐρίτσκι, ἕνα δραστήριον ἐπὶ εἰκοσιεσσάρων χρονίων, γιὰ νὰ ὀργανώσῃ ἐκεῖ πέρα τὸ τμήμα τῆς «Τσέκας» κ’ ὁ ἴδιος πῆρε τὸ τραῖνον γιὰ τὴ Μόσχα, ὅπου βασιλεύει ἡ τρομοκρατία, ἡ ἀρπαγὴ καὶ τὸ ἐγκλημα.

Ὁ Οὐρίτσκι, ὠστόσο, ὕστερ’ ἀπὸ δύο ἡμέρας, καθὼς τραβῆσε, μίαν νύχτα γιὰ τὰ γραφεῖα τῆς «Τσέκας» ποῦ ἴσαν στὸ ἴδιο μέγαρον ποῦ θριασκόνταν κ’ ἡ ἔδρα τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Σοβιέτ, εἶδε ζεφνικὰ νὰ σταματοῦν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ καμιά δεκαριά μυστηριώδη πρόσωπα μὲ τὰ περιστροφὰ στὸ χέρι — Σύντροφε, τοῦ εἶπε τότε κάποιος ἀπὸ αὐτοῦς σαρκαστικὰ, μ’ ἀρέσει παραπολὺ ἡ θραεὶά γούνα σου. Ἐμπρός! Θέλω νὰ μὲ ζεστάνῃ κ’ ἐμένα!... Ἐπειτα καὶ τὸ αὐτοκίνητον σου εἶνε πρῶτης τάξεως... Κι’ αὐτὸ μὰς ἀρέσει!...

Ὁ Οὐρίτσκι, μπροστά στὶς κἀννες τῶν πιστολιῶν ποῦ σημάδευαν τὸ στήθος του κατὰλαθε πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ καμιά ἀντίστασι. Κατέθηκε λοιπὸν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον, ἔθγαλε τὴ γούνα του καὶ δίχως νὰ πῇ τίποτε συνέχισε τὸν δρόμον ποῦ περῆ. Ἐπειτα, ὅταν ἔφθασε στὴν ἔδρα τῶν Σοβιέτ, ἀφηγήθηκε σ’ ἄλλους τὴν περιπέτειά του. Τὶ διακεδαστικὸ ποῦ ἦταν ! Ἐΐχαν κλέψει, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, τὴ γούνα καὶ τὸ αὐτοκίνητον!... Κωμῶδία!...

Ὁ Λένιν, ποῦ ἐτοιμαζόταν νὰ φύγῃ ἐκεῖν τῆ στιγμῇ, εἶχε ξεκαρδισθῆ ἀπὸ τὰ γέλια.

— Λοιπὸν, οὐκ πῆραν τὴ γούνα, Οὐρίτσκι ; τοῦ ἔλεγε πειραχτικὰ. Γιὰ φαντάσου ! Τὶ ὠμορφὴ περιπέτεια!...

Καθὼς ὁμως ἔχωσε τὰ χέρια του στὶς τσέπες τῆς δικῆς του γούνας, ἔγινε ἀμέσως σοφάρως. Τὸ πορτοφόλι του εἶπε γίνε ἀφαντα καὶ μαζὺ μ’ αὐτὸ καὶ τὸ περιστροφὸ

του!...

— Οὐρίτσκι, συνέχισε ἀμέσως, αὐστηρὰ. Ἐοῦς πῆραν τὴ γούνα στὴν πόλιν, ἐμένα ὁμως μοῦ ἔκλειψαν τὸ πορτοφόλι καὶ τὸ πιστόλι ἐδῶ πέρα, μέσα στὰ γραφεῖα τῆς ἀστυνομίας. Αὐτὴ ἡ ἱστορία πρέπει νὰ τελειώσῃ μίαν γιὰ πάντα!...

Καὶ τὴν ἴδιαν στιγμῇ, πέρασε σ’ ἕνα διπλανὸ γραφεῖο κ’ ἀργά-νως μὲ τὸν Οὐρίτσκι ἕνα σχέδιον γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν τῆς Τσέκας.

Πρὶν περᾶσθαι λοιπὸν μίαν ἑβδομάδα, ὁ Οὐρίτσκι δημοσίευσεν μίαν προκήρυξι, καλῶντας ὅλους τοὺς πρώην ὑπαλλήλους τῆς τσαρικής «Οχράνας», ν’ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν στὴν «Τσέκα». Ἐτοῖ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1918 ἡ «Τσέκα» εἶχε στὴν Πετρούπολιν 1500 ὑπαλλήλους κ’ ἄλλους τόσοσιν ἐν τῇ Μόσχῃ. Κι’ ἀπὸ τότε ἀρχίει ἡ ἐνατικὴ δρᾶσις αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία κατῶρθωσεν ἐπὶ τέλος νὰ καθαρῆσθαι τὴ Ρωσία ἀπὸ τοὺς λωποδύτας καὶ τοὺς δολοφόνους. Ἐκτός ὁμως ἀπὸ αὐτοῦ ἴσαν κ’ οἱ ἀντεπαναστάτες, οἱ Λευκορρῶσοι, οἱ ἔξενoi κατασκοποὶ ποῦ ἀφθονοῦσαν ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Μόσχῃ καὶ στὴν Πετρούπολιν. Ἡ «Τσέκα», στὴν ἀρχὴν, δὲν ἔφερε ποῦ νὰ στραφῆθαι πρὸς νὰ καταδιώξῃ πρῶτα: τοὺς ἐγκληματίας, τοὺς συνωμῶτας ἢ τοὺς κατασκοποῦς ; Ὅλοι τοὺς διέπραττον μυστηριώδεις φόνους καὶ κλοπὰς. Ἡ ἴδια κατὰστασις παρουσιάζεσθαι καὶ ἐν τῇ Μόσχῃ. Ὁ Ντζερζίνσκι τότε, πρῶτος, ἔφριξε τὸ περιφημὸν σύνθημα: «Ἡ τρομοκρατία στὴν ἡμερησία διάταξι!» Ἐπίσης κ’ ὁ Οὐρίτσκι στὴν Πετρούπολιν ἐφήρμοσεν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ σὺσθημα τὸν οὐμλληψων ἀσφαλείαν.

Κι’ ἔτσι, μέσα εἰς λίγον καιρὸν, γέμισεν τὰ παλιὰ φρούριον τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου μὲ ἀναριθμητοὺς κακοποιούς καὶ συνωμῶτας.

Ἐνα πρῶτῃ, ἡ «Τσέκα» ἐξετέλεσε εἰκοσίαν Ἐθραϊοὺς μαθητὰς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀκαδημίας, μεταδὸν τῶν ὁσίων κ’ ἕνας νεαρὸς ἀξιωματικὸς ποῦ τὸν ἔλεγαν Περλτσάχ.

Ἡ καταδικὴ τοῦ Περλτσάχ στοιχίσει πολὺ ἀκριβὰ στὸν Οὐρίτσκι, γιὰτὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ἕνας φίλος τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ, Ἐθραϊὸς κ’ αὐτὸς καὶ μαθητῆς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀκαδημίας, παρουσιάσθη μίαν ἡμέραν μπροστά στὸν ἀρχηγὸν τῆς «Τσέκας» καὶ μὲ μίαν ἐκπληκτικὴν ἀπάθειαν τοῦ τίνιζε τὰ μυαλά στὸν ἀέρα...

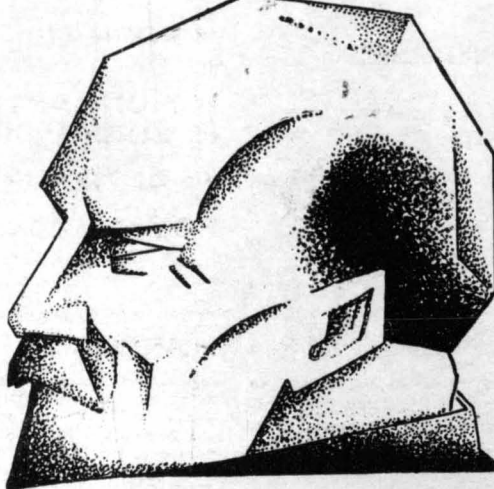
Ὁ Ντζερζίνσκι, ὅταν ἔμαθε τὴν δολοφονίαν τοῦ φίλου του καὶ συνεργάτου του, κατὰλαθε πῶς εἶχε μειωθῆ τὸ νῆτρο τῆς «Τσέκας» καὶ χωρὶς νὰ διατάξῃ, ἀρχίει νὰ καταστρώσῃ ἕνα σατινικὸν σχέδιον, γιὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ μόνις θά παρουσιάζεσθαι ἡ κατὰλληλὴ εὐκαιρία. Κι’ αὐτὴ ἡ εὐκαιρία δὲν ἀργησεν νὰ παρουσιασθῇ.

Ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς 30ῆς Αὐγούστου 1918, μίαν Ἐθραϊὰ φιλιτήριαν, ἡ Ντόρα Καπλάν, γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τοὺς ἀδελφούς της καὶ τοὺς ὁμοθρήσκους της, ἀπειραθῆ νὰ δολοφονῆσθαι τὸν Λένιν, ἐν τῇ Μόσχῃ. Ἡ σφαίρα τῆς ὁμοῦς λοξοδρόμησεν καὶ πλήγωσε μόνον τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μπολσεβίκων στὸ ἀριστερὸν νῆρον.

Ὁ Ντζερζίνσκι τότε, ἔστειλε σ’ ἄλλους τρεῖς ὑπηρεσίαι τῆς «Τσέκας» μίαν ἡυστικὴν διαταγὴν ποῦ δταν ἐγνώσθη ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν σ’ ὅλη τὴ Ρωσία καὶ τὴ φρίκην σ’ ὅλη τὴν Εὐρώπην. Τὶ ἔλεγε αὐτὴ ἡ διαταγὴ: Ζητοῦσεν ἀπὸ τοὺς «Τσεκίστας» νὰ εἰσπράξουν τὸ φόρον τοῦ αἵματος. Αὐτὸ ἐσήμαινε ὅτι τὸ ἕνα τρίτον τῶν φυλακισμένων ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ τὸν ποῦ ἀδυσώπητον τρόπον, γιὰ νὰ τρομοκρατηθῶν ἔτσι ὅσοι ἐσχεδίαζαν καινούργιαι ἀποτίειρες!

Κ’ ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἐξετελέσθη μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν...

Ἐκεῖν τὴν ἐποχὴν, ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι τοῦ 1925, ἡ ἔδρα τῆς «Τσέκας» ἐν τῇ Μόσχῃ, περιελάμβανε ἕνα σωρὸν ὑπηρεσίαι ποῦ καταλαμβάνον ὅλα τὰ οἰκήματα τῆς ὁδοῦ Λουμπιάνκα. Πρῶτα ἴσαν τὰ γραφεῖα, ἐπὶ τρίτῳ πάτωμα ἐνὸς μεγάρου, ὅπου κατόταν ὁ Ντζερζίνσκι μὲ τὸ ἐπιτε-

Ὁ Λένιν

λείο του. "Επειτα ήταν τέσσερα στρατώνες γεμάτοι από Λεττονούς «τσεκιστάς», που φορούσαν το θρυλικό μαύρο πηλίκιο, και στο κέντρο της συνοικίας ύψωνόταν ένα καινούργιο κτίριο με πέντε πτώματα. Στο πρώτο πάτωμα ήταν μια μεγάλη αίθουσα, όπου συνεδρίαζε το έκτακτο δικαστήριο και εξέδιδε τις θανατικές αποφάσεις. Στ' άλλα τέσσερα πατώματα, ήταν τα κελιά των υποδίκων. Τέλος, στα βαθιά υπόγεια θριοκόντουσαν τα θωρακισμένα κελιά εκείνων που είχαν καταδικασθή σὲ θάνατο κ' οί όποιοι ύστερ' από λίγες ώρες παρεδίδοντο στους δημίους.

Οί δημίιοι τῆς «Τσέκας» ἦσαν ἄνθρωποι χωρὶς νεύρα πού ἔκαναν τῆ δουλειά τους σάν αυτόματα. Κ' ύστερα από ἕναν ὀρισμένο ἀριθμὸ ἐκτελέσεων, ἔπαιρναν μιά διοικητικὴ θέσι σὲ μιά μακρυνὴ ἐπαρχία, γιὰ νὰ ξεκουραθοῦν, σάν ἄνθρωποι πού εἶχαν ἐκτελέσει τὸ καθήκον τους μὲ ἥσυχν συνείδησι.

Ὁ πιὸ γνωστὸς ἀπὸ τοὺς δημίους αὐτοὺς, ἦταν ὁ ἀριθ. 143, ἕνας γιγαντώμαχος Κοζάκκις ἀπὸ τὰ Οὐράλια, πού λεγόταν Παγκράτωφ καὶ πού ἀργότερ' ἔκανε ἕνα σωρὸ ἀποκαλύψεις γιὰ τὶς ἐκτελέσεις του.

Ὁ Παγκράτωφ αὐτὸς κατέβαινε κάθε ἀπόγευμα στὸ ὑπόγειο μὲ τὰ θωρακισμένα κελιά. Περνώντας προηγουμένως ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ γραμματέως Ὁπερῶφ, ἔπαιρνε τὸν κατάλογο τῶν μελλοθανάτων. Ὅλα αὐτὰ τὰ κελιά ἔθλειπν σ' ἕνα κρὸ διὰ δρόμο, τὸ θάθος τοῦ ὁποῖο ὑπῆρχε μὴ σκάλα πού ὠδηγοῦσε σὲ μιά ὑγρὴ καὶ σκοτεινὴ αἶθουσα, ὅπου γίνοντοσσαν ἡ ἐκτελέσεις. Ὁ Παγκράτωφ λοιπόν, πού συνωδευόταν ἀπὸ δώδεκα Λεττονοὺς φρουροὺς, ἀνοίγε τὶς πόρτες τῶν κελλιῶν καὶ μὲ στενορρεία φωνῆ, διάβαζε τὰ ὀνόματα τῶν μελλοθανάτων, προσθέτοντας ὕστερ' ἀπὸ κάθε τέτοιο ὄνομα: «Νὰ θγῆ ἔξω μὲ τὰ πράγματά του!»

"Επειτα κατέβαινε στὴν αἶθουσα τῶν ἐκτελέσεων κ' εἰτοίμαζε τὰ ὄπλα του: ἔξη στρατιωτικὰ πιστόλια, γεμάτα σφαίρες.

Οί Λεττονὸι φρουροὶ κατόπιν τοῦ ἔφεραν τὸν ἕναν ὕστερ' ἀπὸ τὸν ἄλλο τοὺς καταδίκους. Ὁ Παγκράτωφ στήριζε στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλοῦ τοῦ καταδίκου τὸ πιστόλι του καὶ τραβοῦσε τῆ σκανδύλη. Μιά σφαῖρα ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ στείλῃ στὸν ἄλλον κόσμο τὸ θύμα του.

Μ' αὐτὸν τὸν ἀδυσώπητο τρόπο ἡ ἀπόπειρες καὶ ἡ συνωμοσίες πνίγηκαν στὸ αἷμα τῶν, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἔπαυε, ἡ πόλις καθαρίσθησαν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς κ' οί ἔχθροι τοῦ νέου καθεστώτος προτίμησαν νὰ καταφύγουν στὸ ἐξωτερικό. Ἡ «Τσέκα» εἶχε θριαμβεύσει!

"Ἐνα πρὸι λοιπόν, στὶς 15 Νοεμβρίου 1923, οί κάτοικοι τῆς Μόσχας πού περνοῦσαν ἀπὸ τὴν δόδ Λουμπιζάνκα, εἶδαν κάτι καὶνούργιες ταμπέλες στὴν εἰσοδὸ τῶν γραφείων τῆς «Τσέκας» πού ἔγραφαν: «Πολιτικὴ Διεύθυνσις τῆς Κρατικῆς Ἀστυνομίας». Κι' ἔτσι ἡ «Τσέκα», χωρὶς ν' ἀλλάξῃ καθόλου στὸν ὀργανισμό τῆς καὶ στὶς μεθόδους τῆς, ἔγινε περίφημος σήμερα «Γκεπεὸς».

ΜΩΡΙΣ ΛΑΠΟΡΤ

ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ

23 Νοεμβρίου 1763. — Θάνατος τοῦ ἀθθά Πρεσβό, τοῦ συγγραφέως τοῦ περιφήμου μυθιστορημάτος «Μανὸν Λεσκῶ».

24 Ὁκτωβρίου 1863. — Θάνατος τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Λεκάν ντὲ Λιλ.

26 Ὁκτωβρίου 1731. Γέννησις τοῦ Οὐίλλιαμ Κούπερ, τοῦ πιὸ λαοφιλοῦς ποιητοῦ τῶν Ἀγγλων καὶ μεταφραστοῦ τοῦ Ὁμήρου.

27 Νοεμβρίου 1635. Γέννησις τῆς κ. ντὲ Μαιντενὸν, τῆς διανοουμένης εὐνοουμένης τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου 14ου.

28 Νοεμβρίου 1792. — Γέννησις τοῦ Γάλλου συγγραφέως Βίκτωρος Κουζέν.

ΣΟΦΑΛΟΓΙΑ

Κάνετε ὅσον ἠμπορεῖτε ὀκονομία, ἔστω μικράς, ἀν δὲν σὰς περισεύουν πολλά. Κυταθέτετε αὐτάς εἰς τὸ Ταμειυτήριο τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἔτσι ἀσφαλίζετε ἐντελῶς τὰ λεπτὰ σας καὶ μαζὺ μὲ τὸς τόκους, σχηματίζετε σιγά-σιγά ἕνα σεβαστὸν κεφάλαιον ἀπαράιτητον διὰ τὰ γεράματα καὶ διὰ κάθε ἔκτακτην νῆανγκην τῆς ζωῆς σας.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμάς ἀποκτᾶτε τὰ ἔξῃς ἀριστουργήματα:

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ” τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

“Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ” τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ” τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ” τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣ ΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» καὶ οί παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

“Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ” τῆς ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης τὸ 7ον βιβλίον τοῦ «Μπουκέτου» — «Ὀικογενεΐας», τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα:

“ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ” τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

“ΑΠ’ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ” τῆς ΝΤΕΛΛΥ

Καθὼς καὶ τὸ 8ον βιβλίον:

“ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ” τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

Ὁμοίως μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμάς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΛΗΘΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἕνατον βιβλίον:

“ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ”

τοῦ ΕΤΕΝΣΕΛ.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμάς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἔξῃς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΑΡΤΡΗ τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΔΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥ-

ΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ τοῦ ΕΝΤΙΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὄκτω περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλευθέρῃ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλεόν ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοπιουόνται ὅμοι οί ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.